

Sted, som hidtil har gjort det. Jeg troer, at man saameget lettere kunde opfordre dertil nu, som det er øiensynligt, at Theatret i økonomisk Henseende er i Fremgang, saa at Tilskuddene sandsynligvis vil blive mindre end hidtil. Der er blevet gjort meget heftige Angreb paa Theatret, og jeg for min Part finder mig ikke foranlediget til at optræde som Forsvarer for det. Jeg sympathiserer ganske med dem, der mene, at det er rigtigst, at Staten bliver trukken heelt ud af Forbindelse med dette Institut, men jeg skal dog tillige gjøre opmærksom paa, at der er adskillige Omstændigheder, der tale for, at Udgiften for Kongerigets særlige Finantser siraax har Udsigt til at blive noget mindre, idet der ved Thronskiftet er foregaaet den Forandring, at enbeel af de Pladser, der vare reserverede for Kongehuset, nu ere overgivne Theatrets Bestyrelse til Brug og til Salg, og at Kongen af sin Civilliste giver et Tilskud til Theatret, hvilket ikke var Tilfældet under den forrige Konges Regjering. Naar man dernæst seer hen til den Naade, hvorpaa Theatret har virket under den nuværende Theaterbestyrelse, vil de, der have sat sig ind i denne Sag, erkjende, at der er gjort bethdelige Fremskridt til en økonomisk Forbedring af Theatrets Stilling. Der er paa flere Punkter gjort Indskrænkninger; der er afskediget Personer, som ikke vare til fuld Nytte, og der har — idetmindste, efter hvad der er blevet mig sagt — senere været tænkt paa yderligere personelle Forandringer i den Retning. Dette var Tilfældet ved en tidligere Leilighed, men det er mig ikke bekjendt, om denne Bestræbelse for Diebliffet forisattes. Da jeg flere Gange som Medlem af Finantsudvalget har havt Leilighed til at behandle Theatrets Budget, har jeg gjort mig nogle Optegnelser desangaaende, som jeg skal tillade mig i al Korthed at nævne, for at man kan see, at det er ubilligt at gjøre saa haarde Angreb paa den nuværende Theaterbestyrelse, som steet er. Jeg siger ikke, at det har været rigtigst, at man har ladet være med at spille paa de omtalte Aftener, men jeg kan vel

tænke mig, at de Grunde, der have været anførte af den ærede forrige Kultusminister, kunne have deres store Vægt. Nogle af de Optegnelser, jeg har gjort angaaende Theatrets Stilling i Tidsrummet fra Regnskabsaaet 1859—60 til den 30te Juni 1862, skal jeg her meddele. I Regnskabsaaet 1858—59 blev der af Statens Tilskud for det følgende Aar optaget 30,000 Rb., i Regnskabsaaet 1859—60 oppebaves fra Statskassen kun 37,500 Rb., altsaa 12,500 Rb. mindre end de 50,000 Rb. I samme Aar udrededes af Theatrets Kasse i Tillæg efter Sædomsfrivning 762 Rb. og i Afdrag og Renter til Sorø Akademi 12,180 Rb. I Regnskabsaaet 1860—61 udrededes ligeledes i Afdrag og Renter til Sorø Akademi 12,180 Rb., i Tillæg efter Sædomsfrivning derimod 4,426 Rb. I Regnskabsaaet 1861—62 udrededes i Renter og Afdrag til Sorø Akademi ligeledes 12,180 Rb., i Tillæg efter Sædomsfrivning 9,538 Rb. Disse Summer udgjøre tilsammen 63,766 Rb., og Underbalancen var den 30te Juni 1862 15,153 Rb. Naar denne sidste Sum drages fra den foran nævnte Sum, bliver der tilovers 48,613 Rb., og denne Sum har altsaa Theatrets Drift i de anførte Aar indbragt mere, end selve Theatrets Drift har kostet. Dette forekommer mig dog at være et Fingerpeg henimod, at det ikke er Theatrets Driftsmaade, der er Skyld i dets Underbalance, men at denne væsentlig har sin Grund i det Byggeforetagende, der engang blev udført, og i den Lovbestemmelse, som gik ud paa, at Lønningerne ved Theatret skulle ydes med Sædtillæg. Derfor troer jeg ikke, at man saa aldeles ubetinget skal forbyde den nuværende Theaterbestyrelse for de økonomiske Forhold ved Theatret. Der var et Punkt, som den ærede Konseilspræsident omtalte i Anledning af en Pittning fra en æret Taler. Det var, at Theaterchefen ikke er Herre over Theaterpersonalets Sygdomstilfælde. Ja, det er ganske vist, det er han ikke, men man har fra andre Steder den Erfaring, at naar Theaterchefen sørger for, at Rollerne